

LA REVISTA DE LES PERSONES GRANS

SUMEM

Juliol 2021

RESIDÈNCIA I CENTRE DE DIA
CASA DELS AVIS - Sant Sadurní d'Anoia

Núm
09

04 L'impacte de la Covid-19

06 L'impacte de la Covid-19 a la Casa dels Avis

14 Les noves activitats

16 L'impacte de la Covid-19 a la nostra gent gran

Una de les satisfaccions més grans d'aquest 2021 és tornar-vos a saludar com a alcalde de Sant Sadurní. Com bé saben, el passat 2020 va esdevenir un any en què la Casa dels Avis es va veure molt afectada. La pandèmia va fer molt mal, ja que per intentar combatre la maleïda Covid-19 vam haver de confinar-nos i perdre el contacte presencial amb les famílies.

Gràcies a aquesta lluita contra la pandèmia, podem reafirmar que, malgrat les adversitats, hem remat cap a la mateixa direcció i això ha suposat una unió entre tots nosaltres: una unió que, de mica en mica, ha començat a veure els fruits d'aquesta lluita.

Aquests fruits són els petits actes simbòlics que s'han pogut realitzar durant tots aquests mesos: la celebració simbòlica de les Fires i Festes 2020, l'assistència dels Reis d'Orient per Nadal i aquest 2021, la celebració simbòlica del rengle, en què tots els avis i àvies van gaudir dels confits i la coca, i també del ball de la mantellina i de la marxa dels Barris.

Aquest 2021 estem preparant una remodelació de la Casa dels Avis pel tema dels incendis, accessibilitat i de serveis, així com la reposició de mobiliari reclamat per moltes famílies.

Deixant de banda tots els actes realitzats i les inversions a realitzar, vull donar especial èmfasi i mostrar l'orgull que sento al parlar dels nostres avis i àvies. Malgrat les circumstàncies que han hagut de superar -les restriccions de les visites, etc.-, han demostrat que la seva és una generació que es basa en l'esforç, en la superació i l'amor.

Hem d'aprendre d'ells i elles aquesta manera de confrontar-nos amb la realitat que ens ha tocat viure i superar amb esforç les circumstàncies. Sempre seran el nostre referent.

Aquesta comunitat és més forta que mai gràcies a ells i elles. Aquesta comunitat es mereix ser feliç.

Josep Maria Ribas i Ferrer

Alcalde de Sant Sadurn d'Anoia

EDITA

SERVEIS PÚBLICS
D'ACCIÓ SOCIAL
DE CATALUNYA

Parc Científic i Tecnològic de la UdG
Edifici Narcís Monturiol
Emili Grahit, 91. Bloc B – 3a Planta
17003 Girona
Tel. 972 439 168
info@sumaracciosocial.cat
www.sumaracciosocial.cat

JULIOL 2021

PRESIDENT:

Josep Maria Vidal

DIRECCIÓ GENERAL:

Estanis Vayreda

COMITÈ DE DIRECCIÓ:

Mariona Rustullet (directora
tècnica)

Gabriel Llagostera (director de
gestió de persones i organització)
Salvador Peña (director
administració i finances)

DIRECTORA DEL CENTRE:

Núria Enríquez

COORDINACIÓ I EDICIÓ:

Anna Tarafa (responsable de
comunicació)

REDACCIÓ:

Equip de professionals del centre
Anna Tarafa

DISSENY I MAQUETACIÓ:

Estudi Oliver Gràfic

FOTOGRAFIES:

Arxiu fotogràfic de SUMAR

PERIODICITAT:

Semestral

www.sumaracciosocial.cat

Fa poc més d'un any, a principis del 2020, ningú arreu del món podia preveure tot el que ens venia a sobre. Ni tan sols dies abans del 14 de març érem conscients que una pandèmia d'àmbit mundial sacsejaria de tal forma la nostra societat que ens portaria canvis importantíssims en el nostre dia a dia i en el futur immediat.

La Covid-19 ha afectat arreu del planeta i en tots els àmbits: sanitari, social, econòmic... A tothom, fent estralls amb la gent gran. I a les residències s'ha patit de valent. Hi ha un abans i un després del 14 de març de 2020 i segurament poques coses són o continuaran igual per a molts de nosaltres, però la capacitat humana de superar les adversitats ens permet continuar endavant i adaptar-nos a les noves situacions que tenim i tindrem.

El 2020 va ser un any molt complicat que vam acabar començant la campanya de vacunació contra la Covid-19 i amb l'esperança d'un millor 2021.

La Covid-19 va trencar de cop una línia de treball a les residències de gent gran. L'emergència sanitària va obligar a canviar prioritats, a adaptar activitats i fins i tot, a deixar-ne de banda d'altres així com d'altres accions prescindibles. La prioritat era evitar que el virus entrés a les residències, a tallar possibles línies de contagi i a protegir a la gent.

Malgrat tot, el virus va entrar a la Casa dels Avis i hem hagut de lamentar varies pèrdues. Durant unes quantes setmanes vam patir de valent, amb molts moments d'angoixes i incerteses i grans esforços per poder combatre el virus. Des de llavors i a poc a poc, hem anat tornant el servei a la normalitat.

La campanya de vacunació a principis d'any i la recuperació de les sortides a l'exterior, les passejades pel municipi o la tornada als domicilis familiars, ens han aportat una gran dosis d'aire fresc i de confiança.

Aquesta revista n'és un altre exemple. Recuperem aquest mitjà de comunicació amb vosaltres que us aporta una altra perspectiva del centre i que complementa a la resta d'informació que rebeu, sigui presencial o telemàticament.

Per acabar, volem aprofitar aquest espai per agrair la col·laboració de tothom al llarg d'aquest més d'un any de pandèmia. Persones usuàries que avisen quan algú porta la mascareta sota el nas, famílies que segueixen estrictament les mesures de seguretat i prevenció, professionals treballant en un estat de vigilància constant però a la vegada mantenint la qualitat en la atenció per tal de poder oferir el benestar que ens demanen les persones que assisteixen al centre, l'Ajuntament per tot el suport facilitat, ... Totes les accions, per petites que siguin, aporten el seu granet de sorra per fer front de la millor manera possible a la pandèmia i s'agraeixen.

Josep Mª Vidal i Vidal. *President*

Estanis Vayreda i Puigvert. *Director General*

L'IMPACTE DE LA COVID-19 A LES RESIDÈNCIES DE GENT GRAN

La crisi sanitària sense precedents que ha suposat la Covid-19 a la societat en general s'ha acarnissat en molts centres residencials de gent gran. I, malauradament, també ho va fer a la Casa dels Avis durant les primeres setmanes de la pandèmia.

El RD Llei 7/2020 del 12 de març de 2020 va suposar el tancament immediat de les residències. Ningú podia entrar ni sortir dels equipaments a excepció dels treballadors i ningú preveia un confinament domiciliari d'uns 3 mesos de durada, ni tot el que vindria després.

A més a més de les setmanes llargues i feixugues que vam passar, es van activar de manera immediata múltiples accions i protocols per fer-hi front que us resumim a continuació:

L'EMERGÈNCIA SANITÀRIA. PRINCIPALS ACTUACIONS REALITZADES A PARTIR DEL 13 DE MARÇ.

- Activació dels protocols facilitats pel departament de Salut i departament de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya.
- Anul·lació dels serveis de centre de dia a totes les residències fins a nova ordre.
- Confinament de les residències. Queden prohibides les entrades i sortides del centre de famílies i residents, així com de qualsevol persona que no sigui treballador de l'equipament.
- Increment de la comunicació telefònica, sobretot a través de videoconferències amb les famílies.
- Distribució d'EPIS i de protocols d'actuació.
- Sectorització d'espais. Planificació de zones d'aïllament davant la possibilitat d'haver d'aïllar persones positives de Covid-19 i tallar la cadena de contagis.
- Previsió d'espais per instal·lar habitacles (habitacions fetes amb cubicles) dins el mateix centre o altres espais alternatius fora de l'equipament.
- Subministrament de tests de detecció i cribatge per realitzar proves seguint els protocols establerts i les necessitats de cada moment.
- Es facilita la sortida al domicili familiar de les persones grans que donen negatiu en Covid-19.
- Realització de plans de contingència específics per a cada una de les residències.
- Reprogramació dels torns de treball i creació de grups bombolla de treball.
- Pla de formació específica Covid-19 en línia pels professionals d'atenció directa.
- Increment de la neteja i desinfecció d'espais.

ACTUACIONS ESPECÍFIQUES PER A LES PERSONES RESIDENTS AFECTADES PER LA COVID-19

- Aïllament de les persones que han donat positiu i de les persones que, tot i donar negatiu, presenten símptomes compatibles amb la malaltia. També d'aquelles que han estat en contacte amb una persona amb Covid-19, però que no presenten simptomatologia.

- Realització de tests a tots els contactes estrets de la persona que ha donat positiu.
- Comunicació diària amb l'Ajuntament, titular del servei, dels casos positius detectats i de la seva evolució.
- Adaptació de les videoconferències d'acord amb les necessitats de les famílies.
- Desinfecció i neteja. S'activa de manera immediata un protocol de neteja i desinfecció d'espais i elements relacionats amb la persona infectada.

Es procedeix a desinfectar els espais amb empreses especialitzades i homologades mitjançant dos tipus de desinfecció: per nebulització i per vaporització.

Es desinfecta la roba, els utensilis de cuina i tot el material que pot haver estat en contacte amb les persones que han donat positiu. I per a situacions puntuals, també es disposa d'un aparell d'esterilització mitjançant ozó.

S'utilitzen utensilis de cuina d'un sol ús per a les persones positives.

S'activa un sistema específic de recollida de residus infectats per la Covid-19.

EL DESCONFINAMENT

El desconfiament començarà a mitjans del mes de maig en aquells centres on no hi ha cap cas positiu de Covid-19. La resta ho anirà fent a mesura que tots els residents donin negatiu.

LA NOVA NORMALITAT

Tot i el fort impacte patit per la Covid-19 i les mesures d'higiene i de seguretat extremes que cal seguir per evitar qualsevol risc de contagi, a les residències s'intentarà mantenir una vida normal i passar bones estones. Es procurarà mantenir l'alegria, la il·lusió i les ganes de sentir-se bé un mateix. I en la mesura del possible, s'adaptaran les rutines i les activitats a la 'normalitat' de cada dia.

L'IMPACTE DE LA COVID-19 A LA CASA DELS AVIS

A càrrec de **Núria Enríquez**, directora del centre

L'any 2020 va començar a la Casa dels Avis amb la il·lusió d'un programa d'activitats consensuat amb les persones residents i adaptat a les seves principals necessitats i preferències. Però el 14 de març canvia tot i la Covid-19 entra de ple a les nostres vides.

D'un dia per l'altre es prohibeixen les entrades i sortides del centre, les famílies no ens poden visitar i hem de tancar el servei de centre de dia. I malgrat tot, el pitjor encara havia d'arribar. Pocs dies després hem d'aïllar els residents, sense poder sortir de les seves habitacions, perquè el virus ens ha entrat dins.

Vam patir dies molt durs i intensos en tots els sentits. Vam haver de reorganitzar-nos i coordinar-nos d'una manera diferent de la que estàvem acostumats, sectoritzar zones, intensificar les tasques de neteja i desinfecció, col·locar-nos EPIS... I amb tot plegat, les pors, angoixes i incerteses de com evolucionaria tot i de l'elevat risc de contagi al qual tots estàvem sotmesos.

Malauradament hem hagut de lamentar massa morts. Vam viure moments de molta emoció, tristesa i una gran barreja de sentiments, però malgrat tot, a més de l'atenció essencial diària, sempre hem intentat mantenir una certa activitat amb les persones que s'han trobat en bones condicions. Això sí, adaptades a la situació i a les possibilitats de cada moment.

A tothom qui es trobava bé se li van proposar activitats per fer d'acord amb els seus gustos i possibilitats dins de l'habitació. A les persones més autònomes se'ls van proposar lectures de llibres i de la premsa diària, fitxes d'estimulació cognitiva, dibuixos per pintar i fins i tot exercicis de gimnàstica i moviment. I a les persones amb un deteriorament cognitiu avançat, vam incorporar mobilitzacions i exercicis de gimnàstica suau a l'habitació, música per estimular i molta companyia i conversa amb les famílies a través de les videotrucades.

A més de fomentar el manteniment de les capacitats físiques i cognitives, tota aquesta activitat anava també centrada a aconseguir que la situació fos menys feixuga i angoixant per aquelles persones que no estaven

contagiades o amb poca simptomatologia. A més del servei assistencial, sempre que ens va ser possible vam intentar transformar la situació tan dura que estàvem patint a un petit oasi de benestar, companyia i comunicació.

Cada dia, matí i tarda, s'entrava a les habitacions i es mantenia una estona de conversa amb els residents, se'ls feia companyia i es comprovava que la persona estés en bones condicions. També eren moments que s'aprofitaven per comunicar-se amb les famílies. Com en molts d'altres llocs, vam introduir les tauletes a les nostres vides per comunicar-nos a través de videotrucades i poder enviar imatges i vídeos per veure'ns.

El desconfinament

Amb el desconfinament es van presentar nous reptes, com ara delimitar i reorganitzar els espais d'una manera més acurada tant en els espais interiors com exteriors de la residència per mantenir les distàncies de seguretat establertes i minimitzar els riscos de contagi. O crear grups bombolla d'acord amb les singularitats de cada persona.

L'estiu i les setmanes de bonança ens van permetre sortir al jardí i organitzar-hi activitats. Va ser tot un privilegi i es va valorar molt el fet de sortir a l'exterior, respirar aire fresc i compartir estones amb els companys. Van retornar les sessions de gimnàstica grupals, tot i que sense cap element complementari com ara les pilotes, les piques o els cercols, i també el bingo, amb fitxes i cartons propis dins una bosseta per a cada persona.

Van retornar les visites de les famílies i va ser una alegria immensa per a tothom, malgrat que només estiguessin permeses a l'exterior i s'haguessin de guardar distàncies, sense la possibilitat d'abraçades ni de tocar-se.

Vam treure de les habitacions el material necessari per fer activitats d'estimulació cognitiva o treballs manuals i el vam començar a guardar en bosses individuals, i també vam començar a organitzar petites celebracions en el jardí.

La primera festa popular que vam celebrar va ser ja en el mes de juny, amb motiu de la Festa dels Barris. Vam gaudir dels músics que van participar en la festa, tot i que ens vam haver de conformar de veure'ls des de la distància, en el carrer, a la zona hospital. Però la música ens va alegrar els cors i ens va fer ballar.

l'al setembre hi vam tornar amb la Festa de la Fil·loxera. Vestits amb els típics mocadors grocs, vam celebrar la fira dels avis, molt esperada cada any, i ens van visitar els balls populars del poble juntament amb les fil·loxes i els tambors.

I d'aquesta manera, a poc a poc vam anar incorporant estones de festa i alegria per fer front a les dificultats de la pandèmia.

La tardor i nous confinaments

L'arribada de la tardor ens va introduir les visites de les famílies a l'interior de la residència i la incorporació dels EPI per poder-nos abraçar amb la família. No cal dir que les primeres abraçades van ser èpiques i molt emotives!

Però la tardor també ens va portar nous confinaments i la tornada de les activitats a les habitacions. Vam haver de celebrar la castanyada confinats a les habitacions, però no ens van faltar els moniatos ni les castanyes, amenitzades amb bona música des dels passadissos.

I també Nadal. Però el Tió va passar per totes les habitacions, una a una, i va cagar xocolata, torrons i cava per a tothom. I un grup de joves de 4t d'ESO ens van venir a cantar nades al carrer que vam veure des de les finestres i ens van portar felicitacions i jocs per fer de manera individual.

Durant tot aquest temps tampoc van faltar les celebracions de sants i aniversaris, amb apagades d'espelmes a les habitacions o en el passadís; allà on es podia. Fins i tot hem celebrat dos centenaris, el de la Margarita Giral, a l'octubre, en plena segona onada, i el de l'Ángeles Naranjo, al mes de març del 2021, ja amb una mica més de normalitat.

Estàvem confinats, però les festes tornaven als passadissos, balcons i finestres!

El 2021 i les noves activitats

S'acaba el fatídic 2020 i entrem al 2021 amb l'esperança, l'alegria i la il·lusió de la vacunació. Amb poques setmanes estem tots vacunats amb les dues dosis de la vacuna i la normalitat va entrant a la residència amb moltes precaucions i mesures de seguretat.

Comencem a deixar enrere caminar, ballar i fer festa

pels passadissos o a comunicar-nos a través de balcons o taules que ens separen els uns dels altres. A poc a poc anem reduint la fredor de les noves tecnologies per sentir-nos més a prop, les abraçades amb materials plàstics enmig, i comencem a sorprendre'ns de la cara d'algú quan la veiem per primer cop sense mascareta.

Haurem d'esperar encara unes setmanes perquè les famílies puguin entrar a l'edifici, però comencem a relacionar-nos en petits grups separats per zones i tornen les activitats i les celebracions amb una cer-

ta normalitat. En el mes de gener, Ses Majestats el Reis d'Orient ens visiten des del jardí. Al febrer celebrem el carnestoltes fent molts treballs manuals i elements decoratius que distribuïm en diferents espais i els joves de 4t d'ESO tornen a la Casa dels Avis amb un repertori de balls i danses. Tot i que encara no poden entrar dins, aquesta vegada ja se'ls permet entrar al jardí.

Al març vam celebrar el Dia de la Dona amb una petita festa amb música i moviment. I sense adonar-nos-en vam arribar a Setmana Santa, que vam celebrar amb una missa pasqual, una festa i una gimcana pel jardí buscant els ous de xocolata que nosaltres mateixos havíem decorat.

Amb l'arribada de la primavera hem elaborat moltes flors que després hem col·locat a les taules dels diferents menjadors. D'aquesta manera hem omplert de nou el centre de vida i color.

Per Sant Jordi hem recuperat els tradicionals punts de llibre per entregar a les famílies i l'elaboració d'un altre detall que aquest any ha estat un pin en forma de rosa per a tots els residents, treballadors i també pels joves de 4t d'ESO que ens van tornar a visitar aquell dia per portar-nos una rosa.

Al maig hem recuperat la Festa de la Primavera amb una matinal de bingo al jardí, molts regals i un dinar de costellada amb carn de be, botifarra negra i cansalada, tot a la brasa, un bon vermut a l'inici i gelat de postres. I tampoc hi va faltar la música que cada avi havia demanat!

I amb l'arribada del mes de juny han tornat les festes dels barris del poble molt emotives i sentides per la majoria dels residents. El seguici de l'Ajuntament i la banda de música ens han vingut a visitar des de l'exterior oferint-nos la música típica dels barris i portant-nos els tradicionals confits i la coca de barris.

També hem acomiadat el grup de joves de l'Escola del Carme de 4t d'ESO que ens van venir a oferir una batucada i un concert d'òpera i de guitarra. I nosaltres els vam obsequiar amb una funda per mocadors de paper.

En aquests moments el calendari d'activitats es duu a terme amb una certa normalitat. I fins i tot ja hem fet una costellada al jardí per celebrar la festa de primavera, tot i que encara sense les famílies i l'entorn més proper.

Els neguits, les pors o les angoixes que ens ha portat la Covid-19 comencen a deixar pas a noves alegries, il·lusions i emocions més positives.

CONEIX LES NOSTRES PROFESSIONALS

ENTREVISTA A ...

NÚRIA ENRÍQUEZ

Directora de la Casa dels Avis
des del 7 de gener del 2020

La Núria va néixer l'any 1975 a La Garriga, poble on viu i té dos fills bessons de 10 anys, en Jan i el Martí. Va estudiar Psicologia a la Universitat Autònoma de Barcelona i es va especialitzar en cures paliatives. També té un postgrau de Gestió de Residències. Des del 2003 està vinculada a aquest àmbit.

Dos mesos després d'incorporar-se a la Casa dels Avis, la pandèmia va entrar de ple a les nostres vides i la Núria es va haver d'adaptar a la residència i a la nova situació sense gairebé conèixer l'equipament. Tot un repte que ha superat amb escreix al capdavant de l'equip de persones que treballen a la Casa dels Avis.

Núria, ens expliques l'impacte de la Covid 19 a la residència?

La veritat és que, malgrat que sentíem parlar de la Covid-19 per la televisió des de feia ja uns mesos, ho veiem lluny i semblava que no tenia per què afectar-nos. Però el març del 2020 ja era una realitat i vam iniciar mesures per intentar frenar l'entrada del virus a la residència. Malauradament, a finals de març, es va confirmar que teníem Covid-19 a la residència. En aquells moments no teníem ni els recursos necessaris ni el coneixement del virus que tenim actualment.

L'impacte a la residència va ser molt gran i es van haver de prendre mesures molt dures per preservar l'estat de salut i garantir el benestar de les persones que viuen a la residència. Mesures fins aquell moment impensables i que anaven canviant amb les hores, amb els dies.

Recordo la sensació d'impotència en veure les persones aïllades a les seves habitacions i les famílies que no podien entrar. Una sensació que es va barrejar amb una sensació d'orgull i satisfacció en veure tots els professionals donant tot el que tenien per adaptar-se a la nova situació i acompanyar els residents en el dia a dia, tot i la por al virus.

Ha estat una etapa molt dura en què s'han barrejat moltes emocions i en què tothom, tant les persones grans com els treballadors i famílies, han tret la seva força per lluitar contra la pandèmia, cadascú des de les seves possibilitats i posició.

Pots explicar-nos algunes situacions viscudes i com ha afectat en alguns casos concrets?

La Covid-19 ens ha fet viure situacions molt delicades i emotives. Hem hagut de lamentar la pèrdua de divuit persones, no totes pel virus, en un període de temps molt curt.

Puc assegurar que ha estat un dels moments més durs viscuts al llarg dels anys que porto treballant en residències. Malgrat que estem molt preparats per acompanyar la nostra gent gran en els últims moments de la seva vida, la Covid-19 ha dificultat moltíssim fer-ho com ha de ser i desitgem, i això ens ha marcat a tots. Hem viscut situacions molt complexes.

També hem rebut moltes mostres de suport de famílies molt agràides per la feina feta. Això ens ha ajudat a tots a tirar endavant i a treure energia pel dia a dia. Durant els primers mesos de la Covid-19, tots vam viure una situació molt nova i desconeguda que no ens deixava treva ni temps per gran cosa més. No tenia prou hores al dia per fer tot el que calia fer, amb canvis de protocols continus i molta incertesa.

Recordo que treballava des de primera hora del matí fins a última de la nit, set dies a la setmana, amb la por d'arribar a casa i contagiar el virus a la meua família. I amb la sensació de no estar a casa amb els meus, de tenir-los abandonats.

L'entrada de la Covid-19 a la residència de forma molt

contudent ens va reafirmar que no podíem relaxar-nos i que calia seguir al peu del canó cada dia.

Pots explicar-nos alguns fets significatius, emotius, aquells que no es veuen, però que hi són i que ens agradaria recordar?

Són moltes les coses que recordo. I n'hi ha de positives i negatives.

El primer fet que recordo és la notícia del primer positiu. Em vaig quedar postrada a la cadira durant cinc minuts sense saber com reaccionar. Sabia que el virus estava dins i que la partida justament començava en aquell moment.

Recordo com l'Ajuntament de Sant Sadurní d'Anoia, l'equip de SUMAR i tots els treballadors es van bolcar des del minut 0 en tot el que es va necessitar i ningú va tenir un NO per resposta.

Recordo un munt d'escrits, trucades, detalls de les famílies agraint i donant força a tot l'equip per continuar amb la nostra tasca.

Valoro la força de les persones grans durant els tres mesos de confinament a la residència i la capacitat de resiliència que han mostrat en tot aquest procés.

Recordo el dia que ens van dir que ja érem residència verda i que ja no teníem casos dins. L'alegria que vam sentir tots va ser tan gran que saltàvem d'emoció. No ens ho podíem creure, era el que desitjàvem.

Recordo les cares d'alegria dels residents sortint al pati o baixant a les zones comunitàries després del confinament a les habitacions. Això no té preu.

Per altra banda també recordo amb tristesa i pena totes les persones que ens van deixar i les seves famílies. Les cares dels residents davant la impossibilitat de sortir de l'habitació i de veure'ns com astronautes, vestits amb els EPI, entrant a les seves habitacions i interactuant d'una forma molt diferent de la que estaven acostumats.

Han estat moltes i moltes experiències viscudes que ens han ensenyat una nova manera de veure les coses i que ens han fet valorar que coses tan petites com ara un petó o una abraçada són molt importants a la nostra vida.

Actualment recordem aquests moments amb l'esperança d'anar reprenent de mica a mica les coses que, per a nosaltres, són importants i que la Covid-19 ha malmès.

Com es van viure els tres primers mesos de confinament?

Els dos primers mesos van ser molt intensos i plens d'incertesa, amb molts canvis diaris i molta por. Semblava que no passaven els dies i que cada dia tot es complicava una mica més.

De mica en mica ens vam acostumar a la situació i ens vam adaptar al caos general que vivíem en l'àmbit mundial. És curiós com els homes som capaços d'adaptar-nos a situacions adverses i lluitem per sortir-nos-en.

Com es va començar la represa de les activitats.

La represa de les activitats ha estat molt lenta a causa de les mesures de prevenció exigides. Però teníem moltes ganes de veure com els residents podien retornar a fer-les perquè els agradaven i sempre n'han gaudit molt. En un principi es van prioritzar les activitats en grups petits i estables, sense compartir materials, i de mica en mica hem anat introduint altres elements. Hem trobat la manera de gaudir de tot el nostre dia a dia, malgrat que ens falta gaudir del contacte, les abraçades i la llibertat que teníem. Però mai ha faltat el somriure i els residents ens ensenyen que compartir moments, sigui com sigui, és un privilegi que cal preservar.

Com esteu ara?

Estem vacunats des del febrer i veiem el futur amb optimisme, amb ganes de tornar a la normalitat anterior i de deixar enrere el malson de la Covid-19. Anem reprenent cada cop més les activitats i la normalitat que abans teníem, i podem tornar a avançar en el projecte d'ACP (Atenció Centrada en la Persona) que hem començat a implantar i que és molt beneficiós per a tothom.

Moltes gràcies Núria per compartir amb nosaltres aquest espai de la revista.

L'IMPACTE DE LA COVID-19 A LA NOSTRA GENT GRAN

Com es van sentir a l'inici del confinament? Com vam viure les setmanes sense sortir de la residència? Com han assumit les noves mesures de desinfecció i seguretat?

Parlem amb...

LLUÍS EROLA, 73 anys

En Lluís té 73 anys i viu a la Casa dels Avis des del febrer de 2005. És un dels residents que ha passat la Covid-19 i ens explica com ha estat la seva experiència.

Lluís, recordes quan o com vas començar a trobar-te malament?

En realitat no recordo trobar-me malament. Sé que em van fer una prova i va sortir negativa, però diuen que després vaig començar a tenir dolor a tot el cos. No recordo trobar-me malament, però el metge em va derivar a l'Hospital de Vilafranca.

Què recordes dels dies que vas estar malalt?

Jo estava normal. A l'hospital em preguntaven sovint com em trobava i m'estranyava perquè crec que estava bé. Vaig estar uns dies a l'hospital i després em van traslladar a un centre sociosanitari per fer recuperació. Allà vaig perdre la gana. Em portaven el menjar, però no em venia de gust i em vaig aprimar molt. Recordo fer exercicis de respiració i moviments per guanyar força al braç i a la cama.

Com t'ha afectat no sortir de la residència o no rebre visites?

Quan vaig tornar del sociosanitari em van dir que m'havia de quedar a l'habitació i que no podia sortir. Jo visc en una habitació individual i m'agrada passar-m'hi estones. La veritat és que no m'ha afectat molt perquè ningú em molestava. He passat aquest temps tranquil amb la meua televisió i la ràdio.

Com has adaptat el teu dia a dia després de passar la malaltia?

Ara que em trobo bé he recuperat la força i ja puc caminar una altra vegada. El meu dia a dia és semblant al

d'abans; m'aixeco i faig els àpats a les mateixes hores i la resta del temps el dedico a estar tranquil a l'habitació o a la sala. A veure la televisió i a caminar.

Quines activitats feies abans de la malaltia i quines fas ara?

Doncs més o menys faig les mateixes coses: veure la tele, fer els meus exercicis de caminar i quan em ve de gust pinto mandales, jugo al dòmino o faig els jocs d'estimulació cognitiva que em proposen. Abans de la pandèmia ja tenia problemes per caminar i sempre he intentat fer exercici físic, caminant per les paral·leles i fent els exercicis que em diu la fisioterapeuta. També vaig a la saleta i em trobo allà amb els companys de la planta i xerrem.

Com et sents ara?

Em sento bé perquè tinc la sensació que gairebé no m'he adonat que he passat la malaltia i veig que la meua vida, malgrat tot el que ha passat, no m'ha canviat gaire.

T'has adaptat bé a les noves mesures de seguretat que s'han de seguir?

La veritat és que la mascareta em molesta per respirar, però he de dir que gairebé no me la poso perquè estic molta estona sol a l'habitació. Només la porto per sortir a dinar o a sopar, o si vaig a la saleta i comparteixo l'espai amb altres residents. Però aquestes estones són mínimes. Passo molt temps sol a l'habitació perquè és el que més m'agrada en aquests moments.

Vols agrair alguna cosa a algú?

Estic molt agraït amb el metge de la residència perquè em va enviar a l'Hospital de Vilafranca i gràcies a això va anar tot rodat. També agraeixo molt la feina de la fisioterapeuta que em va ajudar a recuperar-me i a tor-

nar a caminar al centre sociosanitari. I sempre he estat i estaré agraït a les auxiliars de la residència perquè fa molts anys que em cuiden i tot el temps que hem passat tancats a les habitacions m'han portat el menjar i s'han preocupat que estigués bé.

T'han ajudat les videotrucades i trucades?

Quan vaig estar ingressat a l'hospital les auxiliars de la residència i la infermera em van trucar per saber com estava i em va fer molta il·lusió que se'n recordessin de mi i es preocupessin. Quan vaig tornar a la residència fèiem videotrucades amb la família i m'ha ajudat a estar connectat amb el món exterior.

Aquesta pandèmia t'evoca algun record de quan eres jove?

La veritat és que no perquè no sóc tan gran com per haver viscut una altra pandèmia. Però penso que en aquell temps haver passat una malaltia com aquesta, segur que va ser més complicat perquè no hi havia tanta medicina ni mitjans com hi ha ara.

La família de la SALVADORA LÓPEZ

La Salvadora López és una altra heroïna que va passar la Covid-19 amb 85 anys. Entrevistem la seva filla Antònia, que ens parla en nom de tota la família.

Antònia, recordeu quan o com es va començar a trobar malament la vostra mare i com va començar tot?

Era Pasqua. Recordem que va menjar mona, encara que confinada com tots a la residència. A ella li agrada molt i al cap d'uns dies va agafar dècimes de febre i descomposició. Tot apuntava a una pneumònia i va ser traslladada a l'hospital. La primera prova de la Covid-19 va sortir negativa, però uns dies després li van tornar a fer i ja va donar positiu. Per tant, la van aïllar i es va quedar en observació.

Ens van indicar que tenia una pneumònia molt greu i va estar-se 14 dies a l'Hospital de Vilafranca. Després la van traslladar durant un mes a l'Hospital Sant Camil de Sant Pere de Ribes. Van ser dos mesos en total i una agonia per a tots. En cap moment la vam poder veure. Tot el contacte era per telèfon.

Què més recordeu dels dies que va estar malalta? Com us vàreu sentir?

Ho vam passar molt i molt malament perquè no podíem fer res, no podíem anar a cap lloc i no podíem visitar la nostra mare. La Casa dels Avis ja l'havien tancat i era tot molt incert. Ens van informar que la mare tenia dècimes de febre, diarrea i que ho anaven controlant. Però finalment es va decidir traslladar la mare a l'Hospital de Vilafranca del Penedès. Des d'allà també ens vam sentir molt ben atesos pels diferents professionals. Ens trucaven cada dia. Al cap d'una setmana la van traslladar a un altre hospital de Sant Pere de Ribes. Això va ser un daltabaix. Les notícies no eren gens bones. Ploràvem molt, sentíem impotència.

Vam sentir molt de suport des de la Casa dels Avis des del primer dia. Ens trucaven cada dia per anar seguint l'estat de la nostra mare. I des dels dos hospitals també. Trucàvem a l'hospital i ens passaven la mare, però ella no podia parlar, només plorava...

El fet de no venir a la residència ni poder visitar-la, com us ha afectat?

M'ha afectat molt. Nosaltres érem una de les famílies que veníem cada dia a l'hora de sopar i després podíem enllitar la nostra mare. La Casa dels Avis érem tots com una família. El fet de no poder venir ho hem portat fatal. Les trucades i videotrucades van ser fonamentals.

Com se sent ara que ha passat tot?

Estic trista, però alhora contenta. Les videotrucades han ajudat molt perquè hem pogut veure

la mare, però ens emocionàvem tant tots plegats que eren millor les trucades i el seguiment que fèiem a través de les infermeres de la Casa dels Avis.

Us vàreu adaptar bé a les mesures de seguretat?

Quin remei! Són molt pesades, però tinc clar que cal fer-ho. És trist; les abraçades amb els EPI del principi, la distància a mantenir amb les visites... Per nosaltres va ser molt important el dia que vam tornar a portar a la mare a casa a dinar. Van ser alguns caps de setmana i això no té preu!

Li agradaria agrair alguna cosa a algú?

A tothom de la Casa dels Avis; ens hem sentit molt ben informats sempre tant per part de les auxiliars com de les infermeres i tècniques. Cada dia ens trucaven, cada dia. Sentíem el seu suport.

Aquesta pandèmia de la Covid-19 li evoca algun record de quan era jove?

No, no he viscut una situació així, tan greu, tan gran, com aquesta. Jo he patit per no tenir feina, per l'atur, però això no. Ens ha marcat per sempre, els que ho hem patit.

SABIES QUE...?

LA VACUNACIÓ CONTRA LA COVID-19 A LA CASA DELS AVIS

La primera dosi de la vacuna es va administrar el 13 de gener de 2021.

La vacuna administrada a totes les persones grans va ser la de Pfizer-Biontech.

Passades 24 hores de l'administració de la primera dosi, els símptomes majoritàriament van ser dolor al braç. I en la segona dosi ens vam quedar durant un dia sense les infermeres per l'aparició de símptomes febrils.

En data de l'1 de juliol de 2021, el 94% dels treballadors en actiu estan vacunats i el 6% restant està pendent de rebre la segona dosi.

Les persones usuàries de més edat vacunades són l'Ángeles i la Margarita, les dues amb 100 anys a l'esquena.

La primera persona usuària que va rebre la vacuna a la Casa dels Avis va ser l'Angelina, de 92 anys.

SERVEIS PÚBLICS
D'ACCIÓ SOCIAL
DE CATALUNYA

AJUNTAMENT DE
SANT SADURN D'ANOIA

CONSELL COMARCAL
ALT PENEDES

Amb el suport de:

Generalitat
de Catalunya

SUMAR

Parc Científic i Tecnològic de la UdG
Edifici Narcís Monturiol - C. Emili Grahit, 91.
Bloc B - 3a pl. - 17003 Girona
Tel. 972 439 168
info@sumaracciosocial.cat

CASA DELS AVIS

Pl. Torres i Bages 16-18
08770 Sant Sadurn d'Anoia
Tel. 938 911 466
rggstsadurni@sumaracciosocial.cat

@rggCasaAvis

RGG_CasaAvis

www.sumaracciosocial.cat